

מ"ת 16661/07/17 - מדינת ישראל נגד אביחי רפאילוב, חן ויצמן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 16661-07-17 מדינת ישראל נ' רפאילוב(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 284558/2017

בפני מבקשת נגד משיבים
כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל
1. אביחי רפאילוב (עציר)
2. חן ויצמן (עציר)

החלטה (בעניינו של משיב 2)

1. נגד המשיב 2 (להלן: "המשיב") הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נשיאת והובלת נשק, קשירת קשר לפשע, נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה ללא ביטוח.

בד בבד, הוגשה נגדו בקשה למעצר עד תום ההליכים - המונחת בפניי להכרעה.

2. על פי כתב האישום, המשיבים קשרו קשר לשאת נשק מסוג בקבוק תבערה.

בתאריך **30.6.17** בשעה 01:16 בפתח תקווה, נהג המשיב בקטנוע כשמאחוריו נוסע עמו משיב 1, זאת בהיותו של המשיב פסול לנהיגה וללא ביטוח.

בנסיבות אלה, הובילו המשיבים בקבוק תבערה, המורכב מבקבוק זכוכית מלא בנוזל ובתוכו רצועת בד טבולה בבנזין המשמשת כפתיל והשתלשלה אל מחוץ לפיית הבקבוק מצידה השני, כשמשיב 1 מחזיק מצת בכיס מכנסיו.

בהמשך, חסמו שוטרים את דרכם של המשיבים, ואז השליך משיב 1 את הבקבוק מידו כשהוא עטוף במגבת.

3. הליכים קודמים

ביום **9.7.17** הוגש כתב אישום כנגד המשיבים ולצידה בקשת מעצר עד תום ההליכים, ובדיון ביום זה הסכים ב"כ משיב 1 לקיומן של ראיות לכאורה ולעילת מעצר בעניינו.

ביום **18.7.17** קבע ביהמ"ש (כב' הש' קובו) כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב, אולם קיימת חולשה

ראייתית בכל הנוגע לעבירת הקשר.

כמו כן נקבע כי הגם שאין מקום לבחון חלופת מעצר -הופנה המשיב לצורך עריכת תסקיר בעניינו.

ביום **27.7.17** הסכים ב"כ **משיב 1** למעצרו עד לתום ההליכים.

ביום **6.8.17** הוגש תסקיר בעניינו של המשיב שהמליץ על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר המוצעת בבית משפחתו בפתח תקווה, בפיקוח אמו ודודתו, החל מיום 18.8.17, לצד שילובו בהליך טיפולי, כמו גם צו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים.

4. מטיעוני המבקשת עולה כי אין להיעתר להמלצת שירות המבחן, ויש מקום לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

לא אחת קבע ביהמ"ש העליון שבעבירות נשק- הכלל הוא מעצר מאחורי סורג ובריח, ויש צורך בטעמים מיוחדים במקרים חריגים בכדי להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני.

החלטתו של בימ"ש על קבלת תסקיר נבעה מהלכה של ביהמ"ש העליון שתמיד יש מקום לעשות כן, אחרת מוגש ערר וביהמ"ש העליון מורה לעשות כן.

ואולם, עצם קבלת תסקיר אינה מעידה על מחשבתו הסופית של ביהמ"ש, והוא אף מורה כן מבלי להביע עמדה לגופו של עניין.

בימ"ש קבע כי קיימת עילת מעצר הן מכוח החזקה, היות ומדובר בעבירת ביטחון, והן מכוח הנסיבות- נסיעה על אופנוע בשעת לילה מאוחרת תוך נשיאה של בקבוק תבערה, העדר הסבר מצד המשיב, ללא אפשרות לייחס לכך פרשנות מקלה או תמימה למעשים.

מעבר לכך, בימ"ש התייחס לעובדה שמדובר בבקבוק תבערה, ולא ברובה או אקדח, שהוא בהגדרתו התקפי, בעוד שאקדח או רובה לעיתים יכולים להיות להגנה עצמית, ומכאן מסוכנות המשיב הנלמדת גם מעברו הפלילי הכולל 4 הרשעות בעבירות שונות, אלימות, רכוש, סמים והחזקת סכין ואיזמים, שבגינם אף ריצה מאסרים בפועל.

מדובר בעבירה שביצעו המשיבים בצוותא חדא. את המעשים ביצע המשיב לאחר שנידון לפסילה, יש לו 3 הרשעות בתעבורה, כאשר את איסור הנהיגה את הפסילה הוא הפר, באופן המוכיח שאינו מהסס להפר הוראות חוקיות או גזרי דין.

העובדה לפיה למשיב 1 היה מצת זמין בכיס- מעידה על זמינות השימוש.

ההמלצה בתסקיר אינה מתיישבת עם תוכנו, הואיל והוא ממליץ על שחרור חרף היותו שלילי.

התסקיר מציין שהמשיב מנהל אורח חיים שולי על פי קודים עברייניים, אימץ נורמות התנהגות עבריינית תוך פעילות ממוקדת להשגת רווח כספי מהיר וקל, הסנקציות העונשיות שהוטלו עליו בעבר לא היוו הרתעה, ניסיונות הטיפול כשלו, הוא הפנים דפוסי חשיבה בעייתיים והתנהגות שמאשרת עבירה על חוקים.

למרות שהגיע לארץ לביקור, והעובדה שעבר להתגורר בארץ אחרת - בהעדר שינוי פנימי אין הפחתת מסוכנות, הוא מתקשה להעמיק במיוחס לו, ומחזיק בעמדות שנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות.

בנוסף, קיים סיכון להתנהלות פורצת גבולות ללא אלימות, וכן רמת סיכון בינונית לאלימות בדרגת חומרה בינונית.

חרף כל האמור - בסופו של יום המליץ התסקיר על שחרורו בפיקוח, למרות העדר טעמים מיוחדים לשחרור המשיב.

יתרה מכך, המשיב ביצע את העבירות עת התגורר עם אמו, שאושרה כמפקחת, כשגם האם וגם הדודה לא היו ערות לשימוש המתמשך בסמים ולמניפולטיביות בהתנהגותו.

שירות המבחן התייחס לכך שהמשיב עדיין אינו מזהה מחירים נלווים לשימוש בסמים, ולכן חסר מוטיבציה להפסקת השימוש בהם.

בבש"פ 5399/16 בעניינו של ג'רבי - אדם ללא עבר פלילי, צעיר, תסקיר חיובי וביהמ"ש השלום החליט לעצור אותו עד תום ההליכים.

בבש"פ 5981/17 - נתפס נאשם במחסום שהוא נושא בתא המטען נשק, נעדר עבר פלילי, מצב רפואי לא שפיר, תסקיר שהמליץ על איזוק, וביהמ"ש העליון חוזר ומדגיש כי הכלל בעבירות נשק הוא מעצר מאחורי סורג ובריח, אלא אם יש טעמים מיוחדים שיירשמו.

בבש"פ 9359/16 - משיב שנשא עם אשתו ובנו שהוא מוביל ומחזיק אקדח צמוד למחסנית וגם כאן נקבע שמדובר במסוכנות גבוהה, וביהמ"ש העליון החליט לעצור אותו מאחורי סורג ובריח.

לאור כל האמור, יש לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

מטעוני המשיב עולה כי ביהמ"ש קבע כי באשר לקשירת הקשר יש חולשה ראייתית מסוימת ובאשר לעבירות הנוספות קיימות ראיות לכאורה.

חלקו של המשיב שונה במידה מסוימת מזה של משיב 1 בכך שהגם שקיימת טביעת אצבע על בקבוק התבערה, הרי שבמהלך האירוע לא הוא זה שאחז בו, וטענתו לגבי הימצאות טביעת האצבע תשמע בתיק העיקרי.

נקודה נוספת לאבחן ביניהם היא העובדה שמשיב 1 היה נתון בעת האירוע בתנאים מגבילים אותם הפר בביצוע העבירה.

שירות המבחן שפגש את המשיב ואת המפקחות - האמא והדודה, פרט אודות נסיבותיו האישיות, והעובדה כי חזר לאחרונה לאחר שהייה של כמה שנים בחו"ל.

שירות המבחן מתרשם שקיימת מסוכנות בינונית, אך מתרשם שהמפקחות מבינות על מה המשיב עצור, שיפעלו להגביר את המעורבות שלהן, וסבור שהמשיב לא יפעל באופן שייפגע בהן.

כאשר ביהמ"ש נדרש לבחון את חלופת המעצר - מטבע הדברים נלקח סיכון מסוים, אך צבר הנתונים המפורטים בסיפא התסקיר מלמד על כך שיש בחלופה כדי לאיין את המסוכנות.

גם בהחלטה באשר לעצם הפנייתו של ביהמ"ש לקבלת תסקיר, יש חשיבות מבלי שתחייב (בש"פ 2878/15).

ישנן החלטות נוספות בעבירות של החזקת בקבוק תבערה בנסיבות חמורות יותר, בהן הורה בימ"ש על שחרור.

בהחלטה קודמת קבע הש' קובו כי הגם ובקבוק תבערה יכול להוות נשק - הוא נמצא ברף התחתון, ולכן אין להקיש מפסיקה לא רלוונטית שנוגעת לנשק חם.

לאור האמור, יש לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהורות על שחרורו של המשיב בתנאים.

5. דין ומסקנות

כתב האישום המיוחס למשיב הינו חמור, מן הפן האלים והן מן הפן התעבורתי.

אין, ולא יכולה להיות מחלוקת, אודות המסוכנות הרבה הגלומה בהכנה ושימוש בבקבוקי תבערה, שהינה נשק חם לכל דבר ועניין, מקום בו השימוש בהם גורם לפציעה ולאבדות בנפש, לא כל שכן מקום בו מדובר ברשות הרבים (בש"פ 9202/09 נסר עבאסייה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 23.11.09); בש"פ 8975/15 כארים סולטן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 3.1.16); בש"פ 9307/11 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.12.2011)).

התנהלותו של המשיב מקימה עילת מעצר מכוח חזקה סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 שעניינה עבירת ביטחון, בהתאם להגדרתו של סעיף 35(ב)

לחוק לעניין עבירות נשק, כמו גם סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המקימה מסוכנות בשל חשש לביטחון הציבור והפרט.

די בנסיבותיו של כתב האישום כדי להעיד על המסוכנות הרבה הנלווית למעשיו של המשיב, ובכלל זה נסיעה על אופנוע בזמן פסילה, ללא רישיון או ביטוח, ומבלי שהוכשר לנהיגה עליו מעולם, תוך נשיאת נשק חם מסוג בקבוק תבערה, לגביו- מקובלת עליו הטענה כי הינו בעל מטרה התקפית בלבד, בליבה של עיר, בשעות לילה, כשמשיב 1 נושא בכיסו מצת המעיד על היותם של המשיבים "נכונים לפעולה" בכל רגע.

מסוכנותו של המשיב נלמדת אף מעברו הפלילי ובכלל זה ארבע הרשעות קודמות בעבירות סמים, איומים, החזקת סכין, אלימות ורכוש בגינן אף ריצה שלושה מאסרים בפועל (כשאחד מהם לתקופה ממושכת).

בכל אלו לא היה כדי להרתיעו מלשוב לסורו ולהסתבך בפלילים.

גם בתחום התעבורה לא טמן המשיב ידו בצלחת, ולמרות שנוהג רק מנת 2014 -כבר צבר 3 הרשעות, ובכלל זה בגין נהיגה מעל למותר בעטיה נפסל רישיונו.

יש לציין כי איני מקבלת כל טענה בדבר אבחנה כביכול בין המשיבים, הואיל והינם פחות או יותר בני אותו גיל, בגירים, לשניהם עבר פלילי קודם, במידה כזו או אחרת, ובעוד שלמשיב 1 מיוחסות העבירות דנן תוך הפרת תנאי שחרור בתיק אחר, הרי שלמשיב מיוחסות עבירות תעבורה שעניינן נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון וביטוח.

בנוסף, בעוד שהמצת נמצא בכיסו של משיב 1, הרי שהמשיב הוא זה שנהג באופנוע.

על כן, חלקם בעובדות כתב האישום זהה, וכך גם המסוכנות הנשקפת מהם כאשר לגבי משיב 1 העריך השירות רמת מסוכנות גבוהה במידה בינונית, ולמשיב- רמת מסוכנות בינונית במידה זהה.

התסקיר בעניינו של המשיב הינו שלילי מאוד, ממנו עולה כאמור מסוכנות ברמה בינונית להישנות התנהגות עוברת חוק במידה בינונית.

מהתסקיר עולה כי הינו רווק כבן 27, שמזה שנתיים עבד והתגורר בארה"ב, ולאחרונה הגיע לביקור של מספר חודשים בישראל ומתעתד לשוב לארה"ב. אביו סובל מבעיות בריאות ועל רקע זה אינו עובד ומתקיים מקבצת ביטוח לאומי, ואף הוא היה מעורב בפלילים וריצה עונשי מאסר בעברו, ואמו אינה עובדת ביציבות בשנה האחרונה.

השירות התרשם כי הוריו מתקשים להציב לו גבולות ברורים לאורך השנים ולהוות עבורו דמויות מכוונות וממתנות, וכי התנהגותו האלימה ומעורבותו השולית, כמו גם שימוש בסמים, החלו בגיל צעיר, ועל רקע זה נשר ממערכת החינוך בגיל 15, ואף לא גויס לצבא.

בעבר הופנה לשירות המבחן, שולב בטיפול בעמותת "אל סם", אך התקשה לשתף פעולה עם גורמי הטיפול, והתנהלותו אופיינה בחוסר יציבות ובאימפולסיביות ואף הטלת עונשי מאסר בעניינו לא בלמו את התדרדרות במצבו.

עוד עולה מהתסקיר כי המשיב מסר שהוא משתמש בקנאביס באופן רציף לאורך השנים בנסיבות חברתיות, שלל תלות או התמכרות לסם, וניכר כי עדיין אינו מזהה את המחירים הנלווים לשימוש בסמים, חסר מוטיבציה להפסיק את השימוש בהם, ושלל צורך טיפולי ייעודי בתחום ההתמכרויות.

כבר בשנת 2010 הופנה המשיב לשירות במסגרת תיק בגין סחר בסמים, ואז התרשם השירות כי הוא אימץ נורמות התנהגות עברייניות, פועל באופן הממוקד בהשגה בהשגת רווח כספי מהיר וקל, וכי הסנקציות שהוטלו עליו לא היוו אמצעי הרתעה, כמו גם ניסיונות טיפוליים שלא צלחו.

גם בשיחה נוכחית עמו התרשם השירות כי מצוי בקשרים שוליים, מבטא התנהלות על פי קודים עברייניים, השליך התנהלותו על המשיב 1, בלט כי עסוק בתפיסת אחרים אותו, ונראה היה כי מנסה ליצור רושם חיובי כלפי השירות לצורך קידום צרכיו סביב שחרורו ממעצר.

עוד התרשם השירות כי התנהלותו בשיחה אופיינה בצרכי שליטה, וכי חרף הצהרותיו כי משתף באופן גלוי ופתוח-מסר מידע באופן זהיר ומחושב.

השירות העריך כי המשיב הפנים דפוסי חשיבה בעייתיים, מחזיק בעמדות המאפשרות מעבר על חוקים, ומונע משיקולי רווח והפסד, מתקשה להעמיק במשמעות המיוחס לו, מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות, וקיים סיכון גם בהקשר של התנהלות פורצת גבולות שאינה כרוכה באלימות.

במצב דברים זה- לא ניתן לתת אומן במשיב עצמו.

גם בחינת החלופה בעניינו מעלה כי זו בעייתית ואינה ראויה בנסיבות אלה.

חלופת המעצר המוצעת בבית משפחתו בפתח תקווה בפיקוח אמו ודודתו לסירוגין, אינה מאינת את המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו.

ראשית, מדובר בחלופה בעיר מגוריו של המשיב ובסביבה בה בוצעה העבירה הנדונה, כששם קיימת מטבע הדברים אף אותה חברה שולית אליה נוהג לחבור.

שנית, העבירה בוצעה שעה שהתגורר בבית זה עם אימו, ולא היה בכך כדי למשמש לו גורם מתריע מפני ביצוע העבירה.

אדרבא, השירות התרשם כאמור כי הוריו התקשו להציב לו גבולות ברורים לאורך השנים ולהוות עבורו דמויות

מכוונות וממתנות, ולראיה- החל מעורבותו השולית ושימוש בסמים עוד טרם הגיעו לגיל 15.

שלישית, בשיחה עם המפקחות בלט בתחילה כי הן נטו לגונן על המשיב וניסו להדגיש את השינוי שכבר ערך בחייו, הגם שבהמשך השיחה גברה יכולתן להכיר בבעייתיות העולה מנסיבות מעצרו.

כמו כן מציין השירות כי ברקע קיים שימוש מתמשך בסמים והתנהלות לא יציבה מצד המשיב - להם כלל לא היו ערות המפקחות בשנים האחרונות, וכי המשיב התנהל באופן מניפולטיבי אף מולן.

תמונה המצטיירת הינה של משיב בעל רמת מסוכנות רבה, הן לאור דפוסי חשיבתו והתנהגותו העברייניים, לא כל שכן נוכח השימוש בסמים והחברה השולית הסובבת אותו, והן לאור העדר כל מוכנות להליך טיפולי שיהיה בו כדי להפחית מסוכנות זו.

בשולי הדברים יוער, כי המלצת השירות בדבר שילובו של המשיב בהליך טיפולי אף היא תמוהה נוכח תוכן התסקיר המצביע בברור, בדומה לעבר, כי גם בעת הנוכחית הוא אינו לוקח אחריות על מצבו, שולל נזקקות טיפולית או בעיית התמכרות מכל וכל, וניכר כי אינו בשל כלל להליך מסוג זה בשלב הנוכחי.

6. לאור כל האמור, מצאתי כי לא זו בלבד כי לא ניתן לתת אמון במשיב, אלא שאף החלופה המוצעת הינה חלשה ורופפת, שאין בה כדי להפחית ממסוכנותו, והיא אינה הולמת בנסיבות אלה.

לא התעלמתי מהקביעה באשר לחולשה הראייתית לכאורה בנוגע לקשירת הקשר- ואין בכך כדי להצדיק את הטיית הכף לעבר שחרור המשיב ואף לא במעצרו בפקא"ל- נוכח מכלול הטעמים שפורטו בהחלטה כנ"ל.

אין כל טעם מיוחד המצדיק לעשות כן.

7. לאור כל האמור, הריני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, ל' אב תשע"ז, 22 אוגוסט 2017, במעמד הצדדים.